

مقدمه

¹ یعقوب، که غلام خدا و خداوند عیسی مسیح است، به دوازده سبط که پراکنده هستند؛ خوش باشید.

امتحان ایمان شما را صبور می‌کند

² ای برادران من، وقتی که در تجربه‌های گوناگون مبتلا شوید، کمال خوشی دانید؛³ چونکه می‌دانید که امتحان ایمان شما صبر را پیدا می‌کند.⁴ لکن صبر را عمل تام خود باشد، تا کامل و تمام شوید و محتاج هیچ چیز نباشید.⁵ و اگر از شما کسی محتاج به حکمت باشد، سؤال بکند از خدایی که هر کس را به سخاوت عطا می‌کند و ملامت نمی‌نماید، و به او داده خواهد شد.⁶ لکن به ایمان سؤال بکند، و هرگز شک نکند. زیرا هرکه شک کند، مانند موج دریاست که از باد رانده و متلاطم می‌شود.⁷ زیرا چنین شخص گمان نبرد که از خداوند چیزی خواهد یافت.⁸ مرد دودل در تمام رفتار خود ناپایدار است.⁹ لکن برادر مسکین به سرافرازی خود فخر بنماید،¹⁰ و دولت‌مند از مسکنت خود، زیرا مثل گل علف در گذر است.¹¹ از آنرو که آفتاب با گرمی طلوع کرده، علف را خشکانید و گلش به زیر افتاده، حسن صورتش زایل شد؛ به همین‌طور شخص دولت‌مند نیز در راه‌های خود، پژمرده خواهد گردید.¹² خوشبخت کسی که متحمل تجربه شود، زیرا که چون آزموده شد، آن تاج حیاتی را که خداوند به محبان خود وعده فرموده است خواهد یافت.

¹³ هیچ‌کس چون در تجربه افتد، نگوید: خدا مرا تجربه می‌کند، زیرا خدا هرگز از بدیها تجربه نمی‌شود و او هیچ‌کس را تجربه نمی‌کند.¹⁴ لکن هرکس در تجربه

می‌افتد، وقتی که شهوت وی او را می‌کشد، و فریفته می‌سازد.¹⁵ پس شهوت آبستن شده، گناه را می‌زاید و گناه به انجام رسیده، موت را تولید می‌کند.¹⁶ ای برادران عزیز من، گمراه مشوید!¹⁷ هر بخشندگی نیکو و هر بخشش کامل از بالا است، و نازل می‌شود از پدر نورها، که نزد او هیچ تبدیل و سایه گردش نیست.¹⁸ او محض اراده خود ما را به وسیله کلمه حق تولید نمود، تا ما چون نوبر مخلوقات او باشیم.

کنندگان کلام باشید نه فقط شنندگان

¹⁹ بنابراین، ای برادران عزیز من، هرکس در شنیدن تند، و در گفتن آهسته، و در خشم شست باشد،²⁰ زیرا خشم انسان عدالت خدا را به عمل نمی‌آورد.²¹ پس هر نجاست و افزونی شر را دور کنید و با فروتنی، کلام کاشته شده را بپذیرید، که قادر است که جانهای شما را نجات بخشد.²² لکن کنندگان کلام باشید نه فقط شنندگان، که خود را فریب می‌دهند.²³ زیرا اگر کسی کلام را بشنود و عمل نکند، شخصی را ماند که صورت طبیعی خود را در آینه می‌نگرد؛²⁴ زیرا خود را نگر نیست و رفت و فوراً فراموش کرد که چطور شخصی بود.²⁵ لکن کسی که بر شریعت کامل آزادی چشم دوخت، و در آن ثابت ماند، او چون شنونده فراموشکار نمی‌باشد، بلکه کننده عمل، پس او در عمل خود مبارک خواهد بود.²⁶ اگر کسی از شما گمان برد که پرستنده خدا است و عنان زبان خود را نکشد، بلکه دل خود را فریب دهد، پرستش او باطل است.²⁷ پرستش صاف و بی‌عیب نزد خدا و پدر این است: که یتیمان و بیوه‌زنان را در مصیبت ایشان تفقد کنند، و خود را از آلائش دنیا نگاه دارند.